

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΕΙΣ ΓΙΑΦΕΑ ΝΑΣΡΑ ΤΗΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

Τό Σάββατον, 29^η Σεπτεμβρίου/ 12^η Ὀκτωβρίου 2019, ἐτελέσθησαν τά Ἐγκαίνια τοῦ νέου ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς κώμης Γιαφέα Νάσρα, πλησιοχώρου τῆς πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τήν ὁποίαν κατώκησε καί ἐκ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη Ναζωραῖος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ ἱερός Ναός οὗτος ἀνηγέρθη τῇ ἠθικῇ καί ὑλικῇ συμπαραστάσει τοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰς τελευταίας δύο δεκαετίας πλησίον τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ 12 μ.Χ. αἰῶνος καί ἐγκαίνιαζόμενος εἰς τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Σάββα, ὑπενθυμίζει διὰ τῆς παρουσίας καί τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τό γεγονός ὅτι ἡ μοναστική καί ποιμαντική δραστηριότης τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀρξαμένη τόν 5 μ.Χ. αἰῶνα ἀπό τῆς μεγάλης καί ὀνομαστῆς Μονῆς – Λαύρας αὐτοῦ εἰς τήν Ἰουδαίαν, ἔφθανε καί εἰς τήν Γαλιλαίαν, εἰς τήν ὁποίαν ἀνήγειρε Ναούς καί Μονάς, συμφώνως πρός τόν βιογράφον αὐτοῦ Κύριλλον τόν Σκυθουπολίτην.

Τῆς τελετῆς ταύτης τῶν Ἐγκαινίων συμφώνως πρός τό Τυπικόν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας προεξῆρξεν, ἀφ' οὗ ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ ὑπό τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος ταύτης Οἰκονόμου π. Γαβριήλ Ναντάφ ἀλλά καί τῶν μακράν, ὡς τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου, προσκομίζοντος τά λείψανα τῶν ἀναιρεθέντων Ἀββάδων τῆς Μονῆς Ἀγίου Σάββα διὰ τό «φυτόν» τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, τοῦ Τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου Εὐλογίου, ψάλλοντος τοῦ δοκίμου Κωνσταντίνου ἑλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ ἀραβιστί, τῇ συμπροσευχῇ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ταύτης καί πολλῶν ἐκ τῶν ἐνοριῶν Ναζαρέτ καί λοιπῆς Γαλιλαίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τά πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός. Τόν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαί ἐγκαίνιζονται· οἶκος γάρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καί ἐγκαίνιζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνεκάλεσε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ὁμόρῳ πόλει τῆς Ναζαρέτ, Γιαφέα, ἵνα ἐπιτελέσωμεν τά ἐγκαίνια τοῦ πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καί τιμὴν τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἀνεγερθέντος νεοδημίου Ναοῦ.

Αὐτός οὗτος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπέδειξεν τῷ θεόπτη Μωϋσῇ ἐν Σινᾷ ἀχειροποιήτον, διαγράφων οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, εἶναι τό ὅρος τῆς Πνευματικῆς Σιών καί ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, (Ἑβρ. 12,22). Κατὰ δέ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε τῷ Πέτρῳ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ: «Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν καί πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18). Καί τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτός δέ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος. «Ὁ Θεὸς Πατήρ αὐτόν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου», (Ἐφ. 1,22-23).

Ὁ ὕμνογράφος τῶν ἐγκαινίων Ἐκκλησίας διατυπώνει μετὰ πάσης ἀκριβείας τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, ἐπικαλούμενος τούς εὐαγγελικούς λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, λέγοντος: «Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα ὁ τῆς βροντῆς μέν γόνος φησί καθυπογράφων. Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δέ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδέ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καί βοῶμεν· τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε».

Μέ ἄλλα λόγια, σήμερον ἡμεῖς οἱ ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθέντες, καί ἐπαυξηθέντες διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καί τὸν Χριστόν ἐνδυσάμενοι, ἐπήξαμεν οἶκον, τούτέστιν ναὸν προσευχῆς, ἔνθα εὐφραίνονται τά οὐράνια καί ἀγάλλονται τά ἐπίγεια, εὐλογεῖται ἡ κτίσις καί προσκυνεῖται ὁ κτίστης καί ἔνθα ἡ δόξα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ. 2,9).

Οὐχ ἥττον ὁμως, «Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4.4) λέγει Κύριος. Τό πνεῦμα δέ τοῦτο, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα τό τοῦ Χριστοῦ, εἶναι αὐτό τό ὁποῖον συνέχει καί συγκροτεῖ ὅλον τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός: «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον· βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτων σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν. Ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιμαρτυρεῖ διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ ὁ Κύριος λέγων: «καί δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καί πνεῦμα καινόν δώσω ἐν ὑμῖν καί ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καί δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. καί τό πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καί ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαίωμασί μου πορεύησθε, καί τά κρίματά μου φυλάξησθε καί ποιήσητε», (Ἰεζεκ. 36, 26-27).

Οἱ προφητικοὶ οὗτοι λόγοι καταδεικνύουν ὅτι: «ἡ ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων ἀφορᾷ κατ' οὐσίαν εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Λέγομεν τοῦτο, ἀκούοντες εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος,

«Οὐκ οἶδατε ὅτι Ναός Θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρῃ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γάρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς», (Α΄ Κορ. 3,16) καί ἀλλαχοῦ, «ὕμεῖς γάρ ναός Θεοῦ ἐστε ζῶντος», (Β΄ Κορ. 6,16).

Τόν ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἐγκαινισμόν, δηλονότι τήν καινήν καρδίαν καί τό καινόν πνεῦμα τό τοῦ Χριστοῦ ἐκτήσατο καί ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁσῖος Σάββας ὁ ἡγιασμένος, γενόμενος οὕτω πολίτης τῆς οὐρανίου Ἱερουσαλήμ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, (Ἐβρ. 12, 13). Ἰδού λοιπόν διά τί οἱ ἐγκαινιζόμενοι ναοί τιμῶνται πρός τιμήν τῶν ἁγίων καί δικαίων τοῦ Θεοῦ, ἐξόχως δε τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί Μητρός τοῦ Θεοῦ. «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», (Ψαλμ. 67,36), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Ὅντως ὁ Θεός ἐθαυμάστωσε ἐν τῷ ἁγίῳ Αὐτοῦ Σάββα τῷ ἡγιασμένῳ, ἀναδεικνύοντας αὐτόν «Ναόν τοῦ Θεοῦ ζῶντος» καί σκῆνωμα ἄφθαρτον εὐωδιάζον τήν «κατά Πνεῦμα ἁγιωσύνην», (Ρωμ. 1,4) τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ σήμερον ἐγκαινισθεῖς ναός τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου εἰς τήν περίχωρον τῆς Ναζαρέτ, τῆς πόλεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀποτελεῖ μαρτύριον ἀδιάψευστον τοῦ ἀπ' αἰῶνος φανερωθέντος μυστηρίου τῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σεσαρκωμένου Θεοῦ Λόγου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας.

Διό καί ἀναβοῶμεν· «Μέγας εἰ, Κύριε, καί θαυμαστά τα ἔργα Σου καί οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρός ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου». Μετά δέ τοῦ ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναφωνοῦμεν: «Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις καί ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τά ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει καί τά κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καί μεγαλόφωνος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται». Καί μετά τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀνυμνήσωμεν λέγοντες: «Χαῖρε Σιών Ἁγία Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον· σύ γάρ ἐδέξω πρώτη ἄφεςιν ἁμαρτιῶν διά τῆς Ἀναστάσεως».

Εἰς τόν οἶκον τοῦτον, τό τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον καλούμεθα νά εἰσέλθωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ λέγοντος:

«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11,28).

Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν, Κύριε, ὥσπερ τοῖς θεόπταις μαθηταῖς σου τήν δόξαν Σου κατέπεμψας μετά τήν ἐκ τάφου ἔγερσιν καί τήν πρός ὕψος οὐρανοῦ θείαν Ἀνάληψιν, ἐγκαίνισον ἡμῖν Πνεῦμα εὐθές ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν καί πνεῦμα ἡγεμονικῶ στήριξον ἡμᾶς καί πρόσδεξαι τάς ἐν μετανοίᾳ προσευχάς ἡμῶν. Προσέτι ,πρόσδεξαι τάς ἐν πίστει προσφερομένας ἀναιμάκτους καί εὐχαριστηρίου θυσίας πάντων τῶν ἀγαπώντων τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Ἀμήν».

Εἰς τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

«Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ματθ. 5,16)

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος,

Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς νὰ τελέσωμεν σήμερον τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοδημιουργηθέντος ναοῦ ἐν τῇ πόλει ὑμῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἡ ἐν Χριστῷ χαρὰ ἡμῶν κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν εἶναι ὄντως μεγάλη. Καὶ τοῦτο, διότι προσφέρεται εἰς μὲν τὴν πόλιν ὑμῶν ἔργον ἀγαθόν, εἰς δὲ τὴν χριστιανικὴν Κοινότητα οἶκος λατρείας καὶ προσευχῆς. Προσφέρεται σήμερον Οἶκος τοῦ Θεοῦ, ἐνθα οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι εὐρήσωσιν ἀνάπαυσιν, ὡς λέγει Κύριος: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11,28).

Ἡ ἐν Χριστῷ χαρὰ ἡμῶν εἶναι ἔτι μεγαλυτέρα, διότι «ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Β΄ Κορ. 6,16), δηλονότι τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων δίδει τὴν ἐνεργὸν μαρτυρίαν αὐτοῦ, τόσον διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν καὶ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἐπιτελουμένης κοινωνικῆς καὶ ποιμαντικῆς δραστηριότητος ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ Αἰδεσιμοτάτου Πρεσβυτέρου Πατρὸς Γαβριήλ Ναντάφ καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ.

Ἰδιαίτερος δὲ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ τοῦ καὶ ποιμενάρχου τῆς κοινότητος ὑμῶν. Ἡ ἀγαστὴ συνεργασία ἢ μᾶλλον συνέργεια μεταξὺ τοῦ πνευματικοῦ Ποιμένος καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ὅχι μόνον ἀπέδωσαν τοὺς ὠραίους καρπούς, ἀλλὰ ἔφεραν καὶ εἰς αἴσιον τέλος τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ σήμερον ἐγκαίνιασθέντος ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ναός, ὡς τόπος λατρείας καὶ προσευχῆς εἰς τὸν Θεόν τῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τῆς καταγωγῆς καὶ ταυτότητος τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καὶ ἰδιαίτερος τῆς νεολαίας.

Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ἡ σύγχρονος ἡμῶν ἐποχὴ τῆς ραγδαίας ἀναπτυσσομένης ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας προκαλεῖ ἀφ' ἐνός μὲν σύγχυσιν εἰς τὸν κόσμον γενικώτερον καὶ τὴν νεολαίαν εἰδικώτερον καὶ ἀφ' ἑτέρου θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὰς μεγάλας πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας τῶν Ἀγίων Γραφῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῆς ὑγιοῦς πίστεως εἰς τὸν Θεόν τῆς ἀγάπης τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἀπείρου αὐτοῦ ἐλέους. «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐάν τὸν κόσμον ὅλον κερδίῃ, τῇ δὲ ψυχῇ αὐτοῦ ζημιωθῇ, ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ», (Ματθ. 16,26) .

Ἐπὶ τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ θέλομεν νὰ διαβεβαιώσωμεν καὶ πάλιν ἡμᾶς,

ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων παραμένει πιστόν καί ἀφωσιωμένον εἰς τήν ἱεράν αὐτοῦ ἀποστολήν τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὡς καί τῆς ποιμαντικῆς αὐτοῦ μερίμνης ὑπέρ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος αὐτοῦ.

Τέλος, ἐκφράζομεν τάς θερμάς ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς ἅπαντας τούς παρευρεθέντας εἰς τήν μεγάλην αὐτήν ἑορτήν τῶν Ἐγκαινίων καί ἰδιαιτέρως εἰς τάς ἐπιτροπάς [Τζαμαίγιε] τῶν γυναικῶν, τῆς νεολαίας, τῶν προσκόπων, οἱ ὅποιοι κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διά τήν διοργάνωσιν ταύτην.

Εἶθε Κύριος ὁ θεός, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀλλά καί διά τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἐνδυναμοῖ καί κατευθύνη τά διαβήματα αὐτῶν πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Ἐπί τῷ γεγονότι τούτῳ τῶν Ἐγκαινίων ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τήν τιμητικήν διάκρισιν τοῦ παρασήμου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τόν Ἐπίτροπον Νάτζη Ἀμπεντ – Ἀμποῦ Ἀμπντάλλα, ὡς ἐργασθέντος πολύ ὑπέρ ὁλοκληρώσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας